Jílovský školák 3

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy 2011/08, IV. ročník 2. 2. 2012

Jaký byl můj zápis do 1. třídy

Když je vám už 6 let, jdete na zápis do 1. třídy. Na zápisu vám paní učitelka nebo pan učitel dávají různé úkoly - třeba nakreslit obrázek, poznat barvy. Také se ptají, jestli se těšíte do 1. třídy. Když to skončí, tak dostanete dárek od školy. Pak čekáte na měsíc jménem září. Když je 1. září, jdete do školy, kde jste se zapsali. Tam na vás čeká paní učitelka nebo pan učitel.
Anna Ebertová, 4.A

Před první třídou jste určitě všichni šli k zápisu. Na zápisu byly různé hry, jako třeba skákání v pytli a shazování plechovek. Celý zápis sledovala paní ředitelka. Nevím, jak to probíhalo v této škole, protože jsme chodila jinam. Já jsem si zápis užila.
Blanka Boušková, 6. A

U zápisu jsme dostávali různé úkoly. Ptali se nás třeba, jestli umíme říci celé své jméno. Také nás zkoušeli, jestli si pamatujeme pořadí barev. Mohli jsme se podívat i na naši paní učitelku. Ukázala nám naši třídu. Zápis je dobrý začátek.
Karolína Zemanová, 4.A

Práce letošních prvňáčků při "skupinkách" s rodiči

Prvňáci a předškoláci

Jako každý rok, tak i letos jsou u nás už půl roku noví prvňáčci. Není to pro ně určitě nic lehkého a koneckonců možná ani nic zábavného, ale už jsou velcí, a tak musí přivyknout z předškolních let na ta školní a začít do sebe soukat spousty nových vědomostí, ale věřím, že to určitě zvládnou.
Když opráším vzpomínky na moji první třídu, musím říci, že ani se mnou to nebylo nijak valné, ale to koneckonců radši nechám stranou, neboť moje samozřejmá a každodenní průprava školu je určitě zaručeným příkladem.

Samozřejmě nemůžu opomenout ani naše předškolní hosty, kteří nás navštíví na Zápise do prvních tříd už ve čtvrtek 2. 2. 2012. Přeji všem hodně zdaru a štěstí, neboť toho bude ve školních lavicích potřeba snad nejvíce.
Proto jsme také připravily jakýsi rozhovor se současnými prvňáčky a jednou jejich paní učitelkou. Rozhovor najdete na straně 2.

Kamila Rybářová, 8.A

Co bude dál?

To si říkám už od září, co bude dál, až dodělám základní školu? Co si mám vybrat za další školu? Hlavou se mi honí miliony otázek, ale musím na to přijít sama, co bych chtěla dělat po základní škole.
Jako malá holka jsem chtěla být tanečnicí, to mě o pár let později opustilo, pak zpěvačkou, to mě také opustilo. Když jsme malí, tak chceme být hodně vysoko, ale pak časem zjistíme, že to není možné.
Teď v devítce to máme ve svých rukách. Někdo chce být malířkou nebo grafičkou, ale pak se zjistí, že neumí malovat, tak začne hledat dál. Najednou to vypadá, že jsme si našli školu, která by nás bavila, ale objeví se malý háček, rodiče. Ti chtějí, abychom šli na tuhle školu, a my chceme na jinou školu. A pak si říkáte, že si musíte stát za svým, ale rodiče to s vámi myslí dobře. Nejlepší je, když se dohodnete, že si dáte přihlášku na tu jejich i na tu vaši školu. Moc se jim to líbit nebude. Ale co s tím udělají? Nic, je to vaše volba. Vy to pak budete dělat celý život. A proto si hledejte školu, která vám dá nejvíce k té práci, co chcete dělat dál. Je dobré dělat v budoucnu práci, která vás baví a bavit bude.
Už vím, půjdu na školu, co mě bude bavit. A všem ostatním přeji, aby si našli taky školu, která je bude bavit, a ne, aby někam šli s donucením rodičů.

Alice Peková, 9. B

Tajné rozhovory

Vážení čtenáři,

většina z Vás starších se už setkala s pojmem bulvární novinařina. Stalo se téměř módou vědět o každém "zaručené" informace, nejlépe ho v nějaké pro něj nepříjemné situaci vyfotit, nebo si vše vymyslet. V této rubrice ale půjdeme úplně opačnou cestou. Věřte nám, že získané odpovědi v rozhovorech jsou skutečné a pravdivé. Lidé, kteří odpovídají, působí ve škole, ale my Vám nikdy neprozradíme, o koho se jedná. Nebudeme je při rozhovorech fotit.
Užijte si čtení a nechte se jejich odpověďmi inspirovat. A v duchu můžete hádat:
Kdo to odpovídal?

Postava č. 1

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

Škola malého stromu

Jaký je Váš oblíbený film?
Vratné láhve

Jakou posloucháte hudbu?
Hezkou

Co si přejete k Vánocům?
Klid

Jaké je Vaše oblíbené zvíře?
Pes

Co máte rádi na Vánocích?
Atmosféru

Čtete Jílovského školáka?
Ano

Postava č. 2

Jaká je Vaše oblíbená kniha?
Nelze říct, mám jich hodně...K. Čapek, V. vančura, Jerome Klapka Jerome

Jaký je Váš oblíbený film?
Pelíšky, Kolja

Jakou posloucháte hudbu?
Od vážné přes folklór po country

Jaké je Vaše oblíbené zvíře?
Pes

Co máte rádi na Vánocích?
Tajuplné kouzlo, radost, že mohu někoho potěšit

Čtete Jílovského školáka?
Ano

Anketa o 1. třídě

Jako první jsme oslovily paní učitelku Jiřinu Dvořákovou, která prvňáčky učí:

1) Baví vás učit první třídu?
Ano.

2) Je to hodně náročné?
To určitě….na přípravu her, jelikož děti nevydrží dlouho sedět v lavici.

3) Je nějaký předmět který děti „vyloženě“ nebaví?
Není, baví je jak matematika, tak malovat.

4) Kolik zkušeností máte s prvními třídami?
Dvakrát jsem učila první třídu.

5) Kolik žáčků máte tento rok?
Tento rok 26, a když jsem je měla poprvé, tak 23.

Děkujeme za rozhovor.

Pak jsme oslovily čtyři prváky:

1) Jak se ti líbí ve škole?
1. líbí.
2. hodně.
3. hodně.
4. hodně.

2) Je to lepší než ve školce?
1. ano.
2. zatím ne.
3. ano.
4. ne.

3) Už jste se něco naučili?
1. naučila.
2. ano, hlavně psát psace, skoro všechna písmenka.
3. ano.
4. ano.

4) Je to pro tebe těžké vydržet v lavici celou jednu vyučovací hodinu?
1. ne.
2. není.
3. někdy se mi chce na záchod.
4. není.

5) Jaký předmět tě nejvíc baví?
1. matematika.
2. matematika.
3. matematika.
4. matematika.

6) Máš ve třídě nějaké kamarády?
1. ano, Valinku.
2. dva.
3. ano.
4. ano.

Děkujeme za rozhovor.

Ptaly se Aneta Cihlářová a Kamila Rybářová, 8. A

Radostné učení

Jak jsem vás již dříve informovala, jsme přihlášeni do dotačního projektu EU Peníze školám. Slíbila jsem, že vás budu průběžně informovat o jeho průběhu v naší škole. V prosinci a začátkem ledna proběhla výběrová řízení na vybavení školy informačními technologiemi. Ve druhé polovině ledna proběhla instalace tohoto vybavení ve škole. Díky letnímu zasíťování budovy prvního stupně, nyní vybavujeme právě tuto část školy. V každé třídě na prvním stupni je nainstalován počítač a dataprojektor s ozvučením. Ve dvou třídách je umístěna velká interaktivní tabule, která zcela nahrazuje tabuli křídovou. V dalších čtyřech třídách jsou menší interaktivní tabule umístěné na zadních stěnách tříd. Všechny interaktivní tabule jsou typu Smart Board, jsou navzájem kompatibilní. Postupně budou všechny počítače ve škole napojovány na společný server, což umožní přístup učitelům ze všech učeben na svůj uživatelský účet a zlepší jim to pracovní podmínky. Zároveň jsme provedli modernizaci počítačové učebny, vyměnili tenké klienty a pořídili si právě server s větší kapacitou tak, aby vystačil zvyšujícím se nárokům spojených s modernizací školy. Těmito uvedenými kroky se nám daří naplňovat jméno našeho projektu Škola pro budoucnost.

Květa Trčková

Anglické zpívání

Jako každý rok paní učitelka Košťáková nacvičila i v tomto školním roce Anglické divadlo s dětmi, které se přihlásily. Každá třída hrála jinou pohádku, buď si ji děti vymyslely samy, nebo něco vymyslela paní učitelka.
Od začátku října jsme chodili nacvičovat divadlo k paní učitelce do třídy před vyučováním, abychom mohli v prosinci předvést, co jsme se naučili rodičům, prarodičům, přátelům, učitelskému sboru a dalším. Některé děti hrály poprvé a některé už po několikáté, ale tréma je pokaždé. Krásně se to všem povedlo.
I pani učitelce se to líbilo a byli jsme pochváleni. Škoda, že já už si žádné divadlo s paní učitelkou Košťákovou nezahraji, protože už jsem v devítce. Ale příští rok je přijdu podpořit.

Alice Peková, 9.B

V pátek 9. prosince jsme měli Anglické zpívání. A jako každý rok to obsahovalo zpívání anglických písní a koled a hraní anglicko-českých divadelních her. Samozřejmě to pro nás bylo poslední divadlo, protože jsme v devítce, takže jsme si pro vystoupení připravili něco speciálního.
Ale od začátku. Ráno jsme se sešli před sokolovnou. Když dorazili všichni, vešli jsme dovnitř a začali pomalu pracovat. Potom, co jsme srovnali židle do úhledných řad, jsme se šli převléknout do kostýmů a pod velením paní učitelky Košťákové začali upravovat rekvizity. Když bylo konečně vše připraveno, seřadili jsme se do několika řad a pomalu zpívali. Po několika písničkách začaly první třídy hrát svá divadelní představení. Myslím, že nejlepší představení jsme měli my, žáci 9. A. Jelikož to byl náš poslední rok, chtělo to něco extra, a to se povedlo. S Alexem Tylšem, Matějem Růžičkou a Matějem Kraupnerem jsem nacvičil dvě písničky a zakomponovali jsme je do naší hry. Když si všichni vyzkoušeli zahrát představení poprvé před ostatními třídami, šli jsme do školy na poslední dvě hodiny a potom jsme měli do 16:30 volno. Odpoledne potom plynulo a žáci přicházeli před sokolovnu. Nyní se nervozita projevila už téměř naplno. Někoho pohltila méně, někoho více, ale nikdo se jí úplně nevyhnul. Všichni běhali naposled upravovat a kontrolovat, že je vše na svém místě.
Krátce potom, když každý již byl připraven a chtěl mít svoje divadlo už odehrané, konečně přicházeli rodiče. Mohli jsme začít tedy přesně načas v 17:00. Průběh našeho programu byl stejný jako vždycky. Nejdřív krátký proslov paní učitelky, potom zpěv a pak jsme od nejmladších po nejstarší jsme začali hrát. Ze začátku byla v každém představení cítit nervozita, sem tam se někdo přeřekl, nebo stál zády k divákům. Nicméně za krátko se každý na jevišti otrkal a začal mluvit a hrát plynule a přirozeně. Naše třída šla jako poslední. Všichni chtěli už jít na jeviště a začít hrát, neboť čekat až na vás přijde řada, je to nejhorší.
Asi tak po půl hodině konečně nadešla chvíle ukázat všem, co celá naše třída půl roku nacvičovala. A jako u všech, i u nás se někdo sem tam přeřekl, i u nás byly chyby. Avšak po dvou třech větách se také každý z nás otrkal a začali jsme si to užívat. Nejvíce dramatická chvíle nastala, když byl čas zahrát naše dvě písničky. Všichni na nás upjali svůj zrak, pokud by kdokoli z nás teď udělal chybu, celá snaha by byla zbytečná. Po pár vteřinách jsme hráli a ani nevím jak, ale za chvíli už jsme hráli i druhou píseň a všechno bez chyb. Nakonec jsme to přeci jen dokázali a zbytek naší divadelní hry byl už v naprostém klidu.
Na úplný závěr jsme opět zazpívali pár koled, paní učitelka všem poděkovala, diváci zatleskali a obraceli se zpět se svými dětmi k domovu.
Je skvělé, že se nám naše poslední vystoupení povedlo. Už jenom kvůli paní učitelce Košťákové, která s námi měla každý rok mnoho práce a věnovala nám svůj volný čas. Tímto bychom jí chtěli poděkovat a popřát mnoho úžasných a šikovných herců, jakými jsme byli i my.

Kryšpín Varyš, 9. A

Vánoční zpívání

Byli jsme s paní učitelkou Zahálkovou zpívat v domově důchodců, bylo nás tam okolo 120-ti dětí. Zpívali jsme i na vánočních trzích na jílovském náměstí, tam nás bylo také hodně a ještě v Husitském kostele a na konec na půlnoční, kde se nás moc nesešlo. Všude nás doprovázely flétničky pod vedením paní učitelky Rybářové. Bylo to moc krásné a moc dobře se mi s paní učitelkou zpívalo.

Alice Peková, 9. B

Přibližně 120 dětí zazpívalo v Domově důchodců. Dále jsme zpívali na Vánočních trzích, a nezapomněli jsme ani na zaměstnance školy. „Předvánoční zpívací maratón“ jsme zakončili tradičním zpíváním v kostele, kde se nás sešlo ještě mnohem více než v letech předešlých. 9. A by chtěla poděkovat paní učitelce Zahálkové, ke které někteří chodili od 1. třídy, a někteří od 2. až do 9. třídy zpívat. Devět let zpívat pod jejím vedením rády „vydržely“: Pavlína Moravcová, Kristýna Strnadová, Veronika Jabůrková a Michaela Fousová.
Všem doporučujeme tam chodit!!! Je to zábavné a skvěle se s paní učitelkou Vendulkou Zahálkovou povídá. Celých devět let byla radost a zábava chodit na Vánoční zpívání s paní učitelkou Vendulkou…
Také bychom chtěli poděkovat paní učitelce Rybářové, která vede kroužek flétny.
Tímto článkem chceme poděkovat oběma paním učitelkám za společně strávené chvíle s nimi i s písničkami.

Za 9. A Michaela Fousová

Zábava

Vtipy:
* Vicky, kolik vážíš?
S brýlemi 42 kilo.
A proč s brýlemi?
No, bez brýlí přece nevidím, kolik ukazuje váha.

* Nicky: "Ty, tati, zítra bude malá třídní schůzka."
"Proč malá?" Diví se otec. "No, jenom ty a můj třídní." (Tripartity).

* "Ach jo, zase nemám ve Sportce ani jedno číslo zprávně," stěžuje si otec zklamaně. "Nic si z toho nedělej," utěšuje ho Lukáš. "Já na tom byl dnes v matematice úplně stejně!"

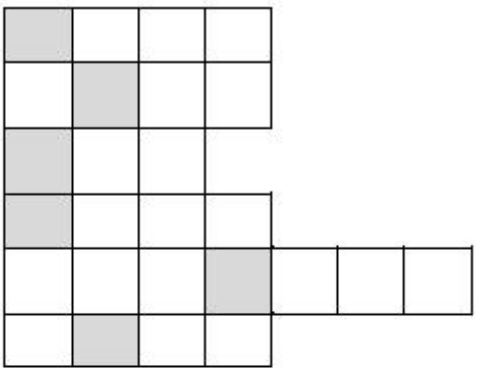

1. část těla
2. část nohy
3. obydlí
4. roční doba
5. jarní květina
6. mužské jméno

tajenka: roční období

autorka: Anna Ebertová, 4.A

Procházka podél řeky Lužnice

Už od malička ráda jezdívám do Plané nad Lužnicí, vesnice v okolí řeky Lužnice. Je to velmi působivé místo, ležící pár kilometrů od Tábora, historického města, pod jehož hradbami protéká tato kouzelná řeka. A právě na jejím břehu leží chata, kterou mám tak ráda. Bahnité dno dává řece tmavý nádech a stříbrný vánek čeří její hladinu. Když nad řekou padne soumrak, nastane ráj pro komáry a mušky. Začne se rozléhat kuňkání žab a štěbetání kachen, pro které jsou břehy Lužnice ideálním místem k hnízdění. Nejpůsobivější krajina je tu však v létě časně zrána, kdy velké kapky rosy líně stékají po listech habrů, olší, osik, jív a vrb, lemujících řeku. Chcete-li si zpestřit procházku podél řeky, vezměte si s sebou dostatek pečiva. Pro kachny je vidina dobrého sousta silnější, než jejich plachost a nedůvěra. Na Lužnici je krásné, že není nikdy opuštěná. Na jejích březích posedávají od časného rána rybáři s představou velkého úlovku.

Na své si přijdou i sportovci. Podél řeky vede cyklotrasa, řeka je rájem pro vodáky, stojí tu tenisové kurty a fotbalové hřiště. Komu se zdá voda v řece studená nebo špinavá, může se vykoupat ve veřejném bazénu. Stačí přeplout řeku na loďce a ocitnete se v tajuplném lese plném hub, borůvek a dalších lesních plodů. Šum lesa se každou chvíli prolíná se zvuky projíždějících vlaků. Zpěv ptáků dodává lesu jakési kouzlo.

Společné letní večery trávíme opékáním špekáčků a jiných dobrot.

I v zimě to na řece Lužnici žije. Když mrzne, chodí sem lidé bruslit a často si zahrají třeba hokej. Příroda se tu však tváří poněkud smutně, a proto sem v zimě moc často nejezdím. Krásná příroda řeky přilákala už v minulosti mnoho známých a slavných osobností. Letní sídlo zde měl např.: prvorepublikový režisér Karel Lamač. Na chatu sem jezdíval loutkař Jiří Trnka, herci Josef Kemr, Rudolf Hrušínský a jiní. Myslím si, že Lužnice je opravdu krásná a obdivuhodná řeka.

Natálie Šulcová VII.B

Vzpomínáme na Vánoce

Besídka v 6.A

Besídka v 6.A probíhala tak, že jsme si nejdříve vybrali čaj a poté jsme si sedli do kruhu a nejmladší, tedy já, Zuzka a Martin jsme rozdali dárky. Ještě před rozdáváním jsme si ukázali své oblíbené hrnky. Nakonec děvčata, která chodí na zpívání, zazpívala čtyři koledy. Na závěr jsme ochutnali cukroví a uklízeli.

Kristýna Kroutilová, 6.A

Všem blahopřejeme ke zdárnému zvládnutí 1. pololetí. Brzy budou Jarní prázdniny (20.- 24. 2.). Napište nám, jak jste je prožili a rádi vaše zážitky zveřejníme v příštím čísle.

VÁNOCE NA BLÁTĚ
Letos byly vánoční svátky neobyčejně teplé. Nepadal sníh, když přece jen nějaký napadl, tak hned roztál. Některým zvířatům, například naší feně Roně, dokonce vypelichala zimní srst. A aby toho nebylo málo, začaly rašit jarní květiny, zejména sněženky a bledule. Zkrátka jsme prožili ukázkové Vánoce na blátě. Snad se počasí příští rok umoudří!

VÁNOČNÍ ZVYKY
Pravděpodně jste o Vánocích pouštěli ořechové lodičky, lili olovo či rozkrajovali jablíčko. A pokud ne, určitě jste o těchto obyčejích slyšeli. Víte ale, jaký měli význam pro naše předky a jaký mají nebo mohou mít pro nás? Ne? Pokusím se vám proto tyto vánoční zvyky trochu přiblížit.
Začneme asi s ořechovými lodičkami, protože jejich pouštění je starý, známý a podle mě i mimořádně pěkný zvyk. Ořechová lodička je zhotovena z půlky ořechu a je v ní malá svíčka. Lodičky společně se svými blízkými pouštíme na vodu v nějaké nádobě.
V minulosti se při vypouštění lodičky vyslovovalo jedno přání a podle jejího chování se věštil osud jejího majitele v příštím roce. Například dotek s jinou lodičkou znamenal lásku, okamžité potopení lodičky smůlu, zhasnutí svíčky neupřímnost od ostatních...
V dnešní době tento zvyk svůj význam z minulosti neztrácí a je to příjemná zábava podněcující představivost. Kromě toho nám pouštění ořechových lodiček poskytuje možnost popovídat si s rodinou.

Dalším důležitým zvykem je rozkrajování jablka. Tento zvyk měl prostší význam - pokud se po rozkrojení jablíčka objevila jadérka ve tvaru hvězdičky, znamenalo to, že člověk, který jablko rozkrojil, bude příští rok zdravý. Ale pokud měla jadérka tvar křížku, věštilo to člověku nemoc či zranění.

Dalším důležitým zvykem je lití olova. Dnes už tento obyčej není tak známý, upadal zejména v době první a druhé světové války, kdy byl olova nedostatek. Ani dnes ho také není snadné sehnat. Pokud olovo někde seženeme, roztavíme ho nad plamenem svíčky (olovo se taví při mimořádně nízké teplotě, jen asi 327 C°) a poté opatrně nalijeme do studené vody. Olovo by mělo ztuhnout a vystydnout do pěti minut. Poté ho z vody vyndáme. Útvar, který vznikne, sloužil v minulosti k věštění budoucnosti. Dnes si ho můžeme třeba vystavit na poličce jako ozdobu, ale musíme s ním zacházet opatrně, protože olovo je jedovaté.

K těmto tradicím se později přidalo i zdobení vánočního stromečku (pro zajímavost: tento zvyk pochází z Německa) a rozdávání dárků, které dříve nebylo tak běžné a tak štědré (v minulosti se lidé neměli rádi o nic méně než dnes, ale většinou byli chudí a mohli si dovolit jen malé dárky). Doufejme, že nám tyto tradice dlouho vydrží!

Jiří Janoušek, 5.B

Vánoční pohoda

Když padá sníh,
je to ten nekrásnější pocit na světě.
Padá ti do očí, do dlaní a na tvářích zebe tě...
Padá ti do tváře a u srdce tě hřeje.
Někdy se nedáš, ale občas spadneš do závěje.

Někdy je lehké nevšímat si krás i těch obyčejných, co nepřijdou hned zas,
vždy nezáleží na tom, co nám někdo nadělí
abychom to pochopili, musíme být dospělí.

Vždy nezáleží na pohledu zvenčí, vevnitř je to horší, tam se všechno ničí,
vevnitř samý smutek
a nekonečné hádky
a nikdy se nepovede, vrátit si čas zpátky.

Je lepší začít hned, pěkně od začátku
a s krásně čistým srdcem,
s láskou vkročit do těch vánočních svátků,
a když jednou zapomeneš na smysl těchto řádků,
podívej se kolem sebe
a moje němé verše
dej do srdce na památku.

Kamila Rybářová, 8. A

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2011

Děvčata vyhrála okresní finále v basketbalu, klukům se tolik nedařilo

Tento rok se okresní finále konalo pro dívky 6. 12. 2011 a pro chlapce 8. 12. 2011 - vše na půdě ZŠ Jesenice. Na naší škole se více dařilo dívkám, a proto s nimi začneme. Divky byly slosovány do skupiny B spolu se ZŠ Řevnice, ZŠ Davle a ZŠ Velké Přílepy. Hrálo se ve dvou tělocvičnách – v malé a ve velké. Ve velké tělocvičně se hrálo pět proti pěti, v malé čtyři na čtyři.

My jsme začínali hrát ve velké tělocvičně se ZŠ Řevnice. Pro nás jako pro ne moc sehraný tým to bylo velmi těžké utkání a bohužel jsme o koš prohráli 4:6. Byla to ale naše první a zároveň poslední porážka. Další utkání jsme měli v malé tělocvičně a naším soupeřem tentokrát měla být ZŠ Davle. Z tohoto soupeře jsme ze začátku měli velký respekt, ale v utkání to z nás spadlo a vyhráli jsme 16:8. Posledního z naší skupiny – ZŠ Velké Přílepy jsme se nebáli, ale ani jsme ho nepodceňovali. Poradili jsme si s nimi jasným skóre 14:2. Tím jsme si zajistili postup do semifinále.

V semifinále jsme dostali těžší skupinu se ZŠ Průhonice a ZŠ Černošice. První semifinálový zápas jsme si zahráli se ZŠ Průhonice. To už jsme byli podstatně sehranější než na začátku. Ale i tak to byl velice těžký zápas a soupeř hrál velice dobře. Nakonec jsme těsně, ale přece vyhráli 6:5.

Z tohoto cenného vítězství jsme měli obrovskou radost, protože znamenalo, že budeme nejhůře čtvrté. Radostně nabuzené, jsme se střemhlav vrhly do dalšího zápasu, tentokrát se ZŠ Černošice. Zvítězili jsme jasně 18:5, a tím jsme postoupili do finále. To mezi námi propukla obrovská nepopsatelná radost. S obrovským nadšením ze hry a odhodláním jsme zvítězili 11:5, a tím jsme vyhrály v dívkách celé okresní finále!

Naši chlapci, či chcete-li kluci, to měli těžší ve větší konkurenci. V základní skupině B hráli se ZŠ Černošice, ZŠ Vrané, ZŠ Davle a ZŠ Řevnice. Nevím, kde a s kým hráli první, tak napiši jen, jak hráli. Kluci zřejmě hráli první se ZŠ Černošice, se kterými těsně prohráli 6:9. Dále hráli se ZŠ Řevnice, s těmi si hravě poradili 6:0. Následovala ZŠ Davle. Tam byl výsledek podobný jako u ZŠ Řevnice – kluci vyhráli 6:2. Poslední zápas ve skupině hráli se ZŠ Vrané. S nimi bohužel prohráli 2:11, a tak těsně nepostoupili do semifinále.

Já mám basketbal moc ráda a děkuji paní učitelce Bloudkové, že mě také vybrala, abych reprezentovala naši školu. A také děkuji všem, kteří tam také jeli, nebo nám třeba jen v duchu drželi palce, protože jen když je týmový duch a hra, a dotyčný to nedělá jen pro sebe, ale pro tým, tak jedině může ten tým vyhrát. A že se to tento rok klukům nepovedlo asi tak, jak by si představovali, nevadí, protože věřím, že příště se to zdaří i jim.

Barbora Džerengová, 7. A

Vánoční jarmark

Školní Vánoční jarmark se konal v pátek 25. listopadu. Ráno jsme se sešli a začali se svou skupinou vyrábět výrobky. Po výrobě jsme se svou třídou domluvili, kolik budou stát. Naše skupina byla první, která prodávala. Moc lidí k nám nepřišlo. Jarmarku se zúčastnily všechny třídy, dokonce i družina. Jarmark se líbil.

Klára Dvořáková, 6. A

Děkujeme všem rodičům a příznivcům školy, kteří navštívili a přispěli na jarmark. Tentokrát se vybrala částka: 35 762 Kč.

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK
časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy
Vydávají členové novinářského krpoužku při ZŠ Jílové:
A. Peková 9.B,
A. Cihlářová 8.A,
K. Rybářová 8.A,
J. Janoušek 5.B,
E. Ročárková 5.B,
K. Zemanová 4.A,
K. Kroutilová 6.A,
A. Ebertová 4.A,
B. Bouška 6.A,
K. Dvořáková 6.A.
Vedoucí kroužku:
J. Venturová, J. Bloudková
Upravila: S. Viktorová
JŠ IV., číslo vyšlo 2. 2. 2012
Náklad 300 ks.
www.zsjilove.cz